

Gunvor Sandvads prædiken 12. søndag efter trinitatis

Taler

Gunvor Sandvad
Sognepræst

Dato

22. august 2021

Sted

Særslev Kirke

Omstændigheder**Prædikentekster**

Salmernes Bog kapitel 15, vers 1-9

Markusevangeliet kapitel 7, vers 31-37

- 1 "Hvad var det dog, du gjorde, Jesus? Først stak du dine fingre ind i ørerne på den døve mand. Uden at spritte hænderne af først. Bagefter spyttede du på fingrene og rørte ved hans tunge. Du kunne jo komme til at smitte ham med alle mulige farlige virusser! Kunne du ikke bare have nøjedes med at stå på god afstand og sige: "Effata – luk dig op?"
- 5

Nå – men manden blev nu ikke syg af, at Jesus rørte ved ham – tværtimod. Bagefter kunne han både høre og tale uden problemer. Det var et under.

- 10 Flere steder i Bibelen kan vi læse om, hvordan Jesus helbredte syge mennesker – ja, endda gav døde mennesker livet tilbage – bare ved at sige nogle få ord.

- Ligesom Gud gjorde, dengang han skabte verden og sagde: Bliv lys – bliv til – og så blev det til og levende. Det skete, fordi det var Gud, som sagde det. På samme måde skete det, som Jesus sagde, fordi han er Guds Søn. Jesus er ét med Gud – og har Guds magt og myndighed i sig. Jesus kunne sagtens have fået manden til at høre og tale igen – bare ved at sige "Effata – luk dig op". Så hvorfor mon Jesus stak fingrene i ørerne på den døvstumme mand og rørte ved hans tunge?
- 15

- 20 Jeg tror, at det var en slags tegnsprog. For at manden skulle være klar over, at nu skete der noget godt med hans ører og hans tunge. Han skulle vide, at det var ham – lige netop ham – Gud ville velsigne og hjælpe.

- I det sidste halvandet års tid, hvor vi har holdt afstand, har vi også opdaget, hvor meget berøring betyder. Fordi vi har måttet undvære det. Andre kan sagtens sige
- 25

eller skrive noget godt og kærligt til en – bruge ord alene. Men det giver noget mere, når man også får et håndtryk, et knus, et kærtegn.

- 30 I de her uger er der mange unge, som bliver konfirmeret – og der er også mange unge, som begynder at gå til konfirmationsforberedelse. Endnu engang velkommen!!

- 35 Konfirmationen i kirken er et festligt højdepunkt. Præsten spørger: ”Vil du konfirmeres i den kristne tro?” Konfirmanden svarer ”Ja” – og knæler så ned på knæfaldet. Præsten lægger forsigtigt hånden på konfirmandens hoved – og siger velsignelsen fra Gud imens.

- 40 Det at mærke en hånd på sit hoved, betyder noget: Det siger til konfirmanden: Den her velsignelse fra Gud – den gælder dig. Lige netop dig, som den, du er. Lige så tæt som hånden er ved dit hoved – lige så tæt er Gud ved dig – ja endnu tættere. Og Gud vil dig det godt og nu velsigner han dig. Gud styrker dig i din tro. Han giver dig håb og bevarer dig i sin kærlighed.

- 45 Guds velsignelse kan sagtens nå frem til os med ord alene. Som når vi hører velsignelsen til sidst i gudstjenesten. Eller hvis vi f.eks. hører en gudstjeneste i radioen. Ordene er nok.

- 50 Alligevel giver det noget mere, når man også kan mærke at man bliver velsignet - som hånden på hovedet til konfirmationen.

- 55 Eller når vi om lidt har nadver – og tager imod Guds velsignelse og kærlighed – i form af et lille rundt nadverbrød og en lille smule saft. Som vi får i hånden og putter i munden. Så mærker man det helt personligt – det her er Guds velsignelse netop til mig.

Manden, som Jesus rørte ved og helbredte, var døv. Hvad er mon værst: Ikke at kunne høre eller ikke at kunne se?

- 60 Jeg har hørt flere, som er ramt på både hørelse og syn, sige, at det er værst, ikke at kunne høre. Man er ligesom inde i sin egen boble – og uden for fællesskabet. Fordi man ikke når at opfange alle ord. Derfor er det svært at følge med i snakken, der går.

Da Jesus sagde: "Effata – Luk dig op" og gav den døve mand hørelse – kom manden også ud af sin boble. Nu kunne han lettere være med i fællesskabet med andre mennesker. Det må have været fantastisk for ham, sådan at kunne høre og snakke med andre – måske for første gang i sit liv. Som en helt ny verden, der
70 åbnede sig.

Man kan også godt være inde i en boble, selvom man har fuld hørelse. Være inde i sin egen lille lukkede verden. F.eks. hvis man er nedtrykt og ked af det – ramt af sorg, sygdom eller mange bekymringer. Nogle har følt sig i en corona-boble det
75 sidste halvandet års tid. Og synes, det er svært at vænne sig til, at alting nu lukker op igen. Det tager tid at komme ud af boblen.

På den måde er dagens evangelium aktuelt. Vi har brug for, at Jesus kommer til os og siger: "Effata – luk dig op." At han hjælper os med at åbne os for hinanden
80 igen – åbne os for de nye dage og muligheder, der kommer til os.

På den anden side skal man heller ikke åbne sig for hvad som helst. Fra Det gamle Testamente hørte vi, at guder af sølv og guld ikke er noget værd. Det er gamle ord – 3000 år eller mere. Der er nok ikke ret mange i dagens Danmark,
85 der laver sig gudebilleder af guld og sølv og stiller dem op i stuen derhjemme.

Men hvis vi nu forstår guder af guld og sølv i overført betydning som forbrug – som det at tjene penge og bruge dem på alt muligt. Så bliver de gamle ord pludselig aktuelle: Kast dig nu ikke hovedkulds ud i forbrug i den tro, at forbrug
90 skulle være livets mening og det, der kan redde dit liv.

Guder af guld og sølv kan hverken se eller høre eller redde nogen. "Stol på Gud – han er jeres hjælper og beskytter" – slutter stykket fra Det Gamle Testamente. Luk dig op for Gud – og stol på ham.
95

Lad os bede om, at Gud vil sige "Effata – Luk dig op!" - også til os. At vi må kunne åbne os for den usynlige virkelighed. At vi må kunne tro på Gud. Og at Gud må hjælpe os til at se glimt af, hvordan han er nær i vores hverdag. Hvordan Gud hjælper os, velsigner os og viser os vejen, vi skal gå.
100

Det er mit håb og min bøn – for nuværende og kommende og tidligere konfirmander – for unge og gamle – ja, for os alle sammen: At vi må kunne tro på Gud – stole på Gud og erfare hans hjælp og velsignelse.

105

Amen.

110

*Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden,
som det var i begyndelsen, således også nu og altid
og i al evighed. Amen.*

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

115

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

12. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

120

<https://www.dansketaler.dk/tale/gunvor-sandvads-praediken-12-sondag-efter-trinitatis>

125

130

135

140